На горі під лісом — біла хатка.
Біла дівчина виходить, біла цятка.
Над горою вдень шовкове небо.
(Як воно, шовкова в грудях туга).

І вночі під лісом хатка біла.
(Ах навік, навік душа сп'яніла!..)
Над горою оксамитне небо.
(Чом так в грудях оксамитно-смутно?)